

ת"פ 14099/12/12 - מדינת ישראל נגד אמיר מרלי, לירז קיזדרמן

בית משפט השלום בעכו

21 אוקטובר 2015

ת"פ 14099-12-12 מדינת ישראל נ' מרלי ואח'

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. אמיר מרלי
2. לירז קיזדרמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה אביב מזרחי

הנאשמים - נוכחים

ב"כ הנאשם - עו"ד ליאור בנימין

ב"כ הנאשמת - עו"ד רז עידן, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן, כדלקמן: **הונאה בכרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**"); **קבלת דבר במרמה**, עבירה לפי סעיפים 415 + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר**, עבירה לפי סעיפים 418 אמצע + 29 + 414 לחוק העונשין.

בנוסף לכך הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של **ניסיון לקבל דבר במרמה**, עבירה לפי סעיפים 415 סיפא + 29 + 25 לחוק העונשין, וכן בעבירה של **ניסיון להונאה בכרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + 29 + 25 לחוק העונשין.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם השיג את פרטי כרטיס האשראי של המתלונן מר דוד מלכה, ומסר

עמוד 1

אותם לנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת"), שהינה ידידתו, ואף הסביר לה הכיצד מבצעים באמצעותם עסקת אשראי.

ביום 16.3.2012 סעדו הנאשמים במסעדת 'כפר הנופש' בטמרה וכשנדרשו לשלם את החשבון בסך של 190 ש"ח פנתה הנאשמת למלצר וטענה בפניו כי שכחה את כרטיס האשראי שלה. לאחר מכן, מסרה הנאשמת לקופאי את מספר הכרטיס הנ"ל וזייפה את חתימתה של אשת המתלונן על הקבלה.

ביום 18.3.2012 סעדו הנאשמים במסעדת 'גני הגליל' ועת נדרשו לשלם את החשבון בסך של 104 ש"ח מסרו הנאשמים למלצר את מס' כרטיס האשראי הנ"ל והנאשמת חתמה על הקבלה. לאחר מכן הגיעו הנאשמים לקניון כנעאן בירכא וניגשו לדוכן למוצרי שיער, שם נטלה הנאשמת מחליק שיער ומעמד למכשיר ששוויים 570 ש"ח ושילמו עבור המכשיר באמצעות מסירת מספר כרטיס האשראי ועל ידי כך שהנאשמת זייפה את חתימת אשת המתלונן.

לאחר מכן, הגיעו הנאשמים למרכז המזון בירכא, העמיסו מוצרים בסך של 2000 ש"ח וכשהגיעו לקופה ניסה הנאשם לשלם עבורם באמצעות מסירת מספר כרטיס האשראי של המתלונן, ברם מנהל החנות שהיה במקום הודיע לו כי לא ניתן לשלם באמצעות מספר כרטיס האשראי בלבד, אי לכך הנאשם הניח את המוצרים ועזב את המקום יחד עם הנאשמת.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם:

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא מבין את הפסול בהתנהגותו ומבין את חומרת מעשיו אשר בוצעו על רקע המשבר הכלכלי אותו חווה באותה תקופה.

הנאשם השליך את האחריות ליוזמה ולהימשכות המעשים על הנאשמת בהיותה דמות דומיננטית ביחסים ביניהם. בפני שירות המבחן הנאשם תיאר את יחסי התלות שהיו לו עמה ואף ביטא כעס כלפיה.

קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתקשה להכיר בחלקו בביצוע העבירות ונוטה להשליך את האחריות לבעייתיות שבהתנהגותו על בת זוגו, הנאשמת, תוך הצגת עצמו ופעולותיו מעמדה קורבנית.

בכל אופן, הנאשם ביטא צער על התנהגותו וקצינת המבחן התרשמה ממסוגלותו לגלות אמפתיה כלפי המתלונן ופגיעתו בו.

הנאשם אף ביטא חשש מההליך הפלילי והשלכותיו על עבודתו ופרנסתו, והוא אף ביטא מחשבות אובדניות. לאור כך הוא הופנה לייעוץ פסיכיאטרי, שם אובחן כבעל הפרעות חרדה אך נשללה הפרעה פסיכוטית ואובדנות. הפסיכיאטר הבדוק נתן המלצה להפנות את הנאשם לטיפול פסיכולוגי והמשך מעקב פסיכיאטרי לצד טיפול תרופתי שניתן לו.

בתסקיר המבחן צוין, כי הנאשם השתמש בעבר בסמים אך הוא הפסיק את השימוש בהם בכוחות עצמו. עוד צוין כי

ברקע להסתבכותיו של הנאשם בפלילים לא עומד דפוס עברייני או התמכרותי.

על יסוד כל המפורט לעיל, ולנוכח נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול בו יוכל להעמיק ולעבד קשייו הרגשיים העומדים בבסיס הסתבכותיו עם החוק ובדרך זו להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד, קצינת המבחן המליצה על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה במהלכו יהיה נתון במעקב אחר השתלבותו בטיפול התואם את צרכיו וכן אחר מצב שימושיו בסמים.

לעניין ביטול ההרשעה, קצינת המבחן ציינה את החשש של הנאשם מפני פגיעה בקידום התעסוקתי שלו בעתיד ככל שההרשעה לא תבוטל, ומבלי להציג עדות לפגיעה קונקרטית העלולה להיווצר עקב כך.

בהתאם לאמור, קצינת המבחן המליצה לשקול בחיוב ביטול הרשעת הנאשם בפלילים ולהטיל עליו צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, כעונש חינוכי שתואם את מצבו.

תסקיר שרות המבחן בעניינה של הנאשמת:

מכאן מתסקיר שרות המבחן, מדובר במעורבות פלילית ראשונה ויחידה של הנאשמת, אשר קיבלה על עצמה אחריות מלאה למעשיה.

הנאשמת מסרה בדבריה לקצינת המבחן, כי העבירות בוצעו כאקט אימפולסיבי על רקע משבר שחוותה באותה תקופה לצד קשיים כלכליים משמעותיים.

מהתסקיר עולה, כי מדובר בנאשמת צעירה כבת 23 שנים אשר עברה לאורך חייה פגיעות פיזיות ורגשיות, שמפאת צנעת הפרט לא אפרט אותם כאן.

לעניין הערכת הסיכון לעבריינות עתידית והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן ציינה כי הנאשמת מודעת לחומרת התנהגותה והביעה נכונות להשתלב בהליך טיפולי לקידום מצבה. ניכר היה כי להליך המשפטי השפעה מרתיעה ומציבה גבולות לגביה באופן שמפחית את הסיכון מפני הסתבכות עתידית.

קצינת המבחן התרשמה, כי השתלבותה של הנאשמת בטיפול הממוקד בפגיעות שחוותה לאורך השנים ובמצבה הנפשי בעקבותיהן, עשוי לסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

לאור גילה הצעיר של הנאשמת ונוכח העובדה כי זוהי מעורבותה הראשונה והיחידה בפלילים שעליה היא לוקחת אחריות מלאה ומביעה חרטה בגינה, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעתה בדין, ולאור מצוקתה הנפשית, להטיל עליה צו מבחן למשך שנתיים שבמהלכן תשולב הנאשמת בהליך טיפולי.

קצינת המבחן הוסיפה כי לאור מצבה הנפשי וחולשת כוחותיה של הנאשמת ועל מנת לאפשר לה למקד את מאמציה בהליך הטיפול, הטלת צו של"צ אינו מתאים עבורה ויהיה בו כדי להכשילה.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

בפתח דבריו ציין ב"כ המאשימה כי שירות המבחן שגה בהמלצתו, שכן הימנעות מהרשעה תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, שהמקרה של שני הנאשמים אינו נמנה עליהם.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיהם של הנאשמים וביקש לתת למשקל לעובדה כי הנאשמים רימו באמצעות כרטיס החיוב בשלוש הזדמנויות שונות וביצעו עסקאות בשווי של כ- 800 ש"ח. לדבריו, מדובר בריבוי עבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם, כאשר הנאשם הורשע גם בעבירה של ניסיון הונאה בכרטיס חיוב וניסיון לקבל דבר במרמה.

ב"כ המאשימה טען, כי בנסיבות המתוארות מתחם העונש ההולם נע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לעובדה כי לנאשם עבר פלילי בעבירות סמים שהתיישן. כמו כן, ב"כ המאשימה ביקש להפנות להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו ואף השליך את האחריות בגינם לעבר הנאשמת.

לאור האמור, ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, ולגבי הנאשמת עונש שעומד במחצית המתחם וזאת בשל העדר עבר פלילי ובשל נסיבותיה האישיות שפורטו בתסקיר.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

בפתח טיעוניו ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם בדין ולאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו, לאור הנזק הצפוי לעיסוקו אם ההרשעה תיוותר בעינה.

לדבריו, מדובר בעבירות שבוצעו במהלך יומיים ללא תחכום מיוחד, כגון במקרים של גניבת כרטיס החיוב או שיכפולו, ובסכום מזערי שעומד על סך של 836 ש"ח בלבד, לאחר שמחליק השיער שנרכש באמצעות הכרטיס הוחזר.

ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם. כמו כן, ההליך המשפטי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע וגורם שיקומי, ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

אשר למתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם טען כי המתחם נע בין של"צ למאסר על תנאי, ובמקרה דנן יש לאמץ את

המלצת שירות המבחן בדבר ביטול ההרשעה והטלת 180 שעות של"צ, בהיותו עונש חינוכי אשר הולם את האינטרס הציבורי.

טיעוני ב"כ הנאשמת לעונש:

גם ב"כ הנאשמת ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשעת הנאשמת.

לטענתו, המקרה של הנאשמת מצדיק העדפת האינטרס השיקומי על פני האינטרס הציבורי. מדובר בבחורה נורמטיבית ללא הרשעות קודמות, היא לקחה אחריות על מעשיה הביעה צער על האירועים וחסכה זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה שונה שבה בית המשפט הרחיב את הלכת כתב ונמנע מהרשעה, גם במקרים שבהם לא צפויה פגיעה בתעסוקה עתידית.

דין והכרעה:

בפתח הדברים אדון בבקשת הנאשמים לבטל את הרשעתם.

אקדים ואומר, כי חרף המלצת שירות המבחן בנדון, שוכנעתי שאין מקום לבטל את ההרשעה.

כידוע, הכלל לגבי מי שהוכח לגביו כי ביצע עבירה, הוא הרשעתו בדין, ואילו הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל שהשימוש בו שמור למקרים יוצאי דופן בלבד, והמקרה הזה אינו נמנה עליהם.

מדובר בעבירות חמורות שבוצעו בצוותא בשלוש הזדמנויות שונות, כך שאין לומר כי מדובר במעידה פעמית של הנאשמים.

יתרה מזאת, וזה העיקר, גם מטיעוני הצדדים וגם מהנתונים שעולים מהתסקירים, אין כל אינדיקציה לקיומה או אפשרות קיומה של פגיעה כלשהי בנאשמים אם ההרשעה תיוותר על כנה, לא כל שכן פגיעה קונקרטית או חמורה בשיקומם או בעתידם, לפי המבחן שנקבע בפסיקה (ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מ"י** (מיום 3.3.13) והאסמכתאות המובאות שם).

אשר על כן אני דוחה את הבקשה לביטול ההרשעה.

מעשיהם של הנאשמים פגעו במספר ערכים מוגנים המתבטאים בפגיעה בזכותו של הציבור לביטחון ולשמירה על רכושו, קניינו, פרטיותו, ושלוות נפשו, וכן הצורך בקיומו של ביטחון עסקי בכל הקשור לשימוש בכרטיסי חיוב.

אין צורך להכביר במלים אודות הנזק הרב שעלול להיגרם כתוצאה מעבירות הרכוש, שלעיתים מתבטא בנזק כלכלי כבד ולעיתים אף בעוגמת נפש רבה לקורבן העבירה. במקרה דנן נגרם נזק בסכום לא גדול של כ-800 ש"ח, בין למתלונן ובין לחברת האשראי אם פיצתה אותו.

זה המקום לשוב ולהבהיר, כי מחליק השיער נשוא העסקה השלישית הוחזר על ידי הנאשמת באריזתו, כך שלא נגרם נזק בגינו עקב מעשה העבירה.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לציין, לחומרה, את העובדה כי העבירות המוגמרות בוצעו בשלוש הזדמנויות שונות, והעובדה כי בוצעו ביחד עם אחר, קרי בידי שני הנאשמים בהיותם שותפים לביצוע העבירה.

מנגד, ומבלי להמעיט מחומרת המעשים, אבקש לציין, כי אופי המעשים אומנם מלמד על ביצוע המעשים בידי הנאשמים לאחר מחשבה תחילה אך לא על תכנון מיוחד מצדם, וגם מעובדות כתב האישום המתוקן לא ניתן ללמוד אודות הנסיבות בהן השיג הנאשם את פרטי כרטיס החיוב של המתלונן.

בניגוד לעמדת הנאשם, איני מוצאת כי חלקה של הנאשמת במעשי העבירה היה דומיננטי יותר מהחלק שלו. אומנם הנאשמת היא זו שחתמה בפועל על העסקאות תוך זיוף חתימת אשת המתלונן, ברם מעובדות כתב האישום המתוקן ניכר שמי שהשיג את פרטי כרטיס החיוב ומסר אותם לנאשמת תוך הדרכתה לגבי אופן השימוש בו, היה הנאשם. לא זו אף זאת, היה זה הנאשם אשר ניסה לבצע רכישה בהיקף ניכר של 2,000 ₪, ולא הנאשמת.

מטעמים אלה אני מוצאת כי דווקא חלקו של הנאשם היה חמור יותר מחלקה של הנאשמת.

בכל אופן, בניגוד לנטען על ידי הצדדים, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו עומד על מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

אגב כך יצוין כי בתיקים אחרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות במהותן (כשהכוונה היא לביצוע עבירות דומות באמצעות שיקים ולא באמצעות כרטיסי חיוב), ולעיתים אף תוך ביצוע עבירות נוספות כגון גניבה או עבירות נוספות, טענה המאשימה למתחם עונש שמתחיל ברף של מאסר על תנאי (ראו למשל את התיקים הבאים אשר נדונו לפניי ובהם עתרה המאשימה לרף ענישה תחתון של מאסר מותנה חרף הנזק הכספי הגדול יותר שנגרם בפועל ממעשי העבירה: ת"פ 38924-07-14 מ"י נ' לוק, שם דובר בנאשמת שהורשעה עפ"י הודאתה בעבירות של גניבה (2 עבירות), זיוף בכוונה לקבל דבר (2 עבירות), קבלת דבר במרמה, וניסיון לקבלת דבר במרמה. וגם ת"פ 26909-09-09 מ"י נ' בר, שם מדובר היה בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת, זיוף, זיוף בנסיבות מחמירות (2 עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (2 עבירות), אחסנת מידע כוזב (7 עבירות), וגניבה).

ויובהר, על אף שהמאשימה ביקשה להדגיש את ריבוי העבירות, הרי שלצורך קביעת העונש לא נטען כי מדובר באירועים נפרדים אשר מצדיקים קביעת עונש נפרד לכל אחד מהם, וזאת כנראה בשל היות המעשים אירוע אחד שהתגלגל על פני יומיים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה אציין את העובדה כי לנאשם הרשעות קודמות בעיקר בעבירות סמים לצריכה עצמית, שכולן התיישנו (ההרשעה האחרונה היא משנת 2006), ואילו לנאשמת אין כל עבר פלילי.

כמו כן יצוין כי מאז התיק דנן לא נפתחו כנגד הנאשמים תיקים נוספים, חרף הזמן הרב שעבר מאז ביצוע העבירות לפני כשלוש שנים וחצי.

זאת ועוד, הנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם, הודו מיד לאחר תיקון כתב האישום, והביעו צער וחרטה.

ערה אני אומנם לדברי הנאשם בפני קצינת המבחן באשר לביצוע המעשים תחת השפעתה של הנאשמת, ברם אין בדבר כדי להפחית מנטילת האחריות למעשיו ומההכרה שלו בחומרתם ובפסול שדבק בהם, מצד אחד, ובאמפתיה שגילה כלפי קורבן העבירה, מצד שני.

הגם שבסופו של דבר המלצת שירות המבחן לגבי ביטול ההרשעה לא נתקבלה, ראיתי לנכון להתחשב בה יחד עם יתר השיקולים שצוינו לעיל כדי להעמיד את העונש המתאים על הרף התחתון של מתחם הענישה.

לסיום אבקש להעיר, כי לנוכח קיומן של עבירות נוספות בהן הורשע הנאשם, אני מוצאת לנכון לערוך הבחנה קלה בעונש בינו לבין הנאשמת. כמו כן אבקש להעיר, כי במסגרת הטיעונים לעונש ביקש הסניגור להטיל על הנאשמת צו שירות לתועלת הציבור אף ששירות המבחן קבע בתסקירו כי היא תתקשה לבצע שירות לתועלת הציבור מפאת מצבה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו אחת מהעבירות שצוינו בהוראות החיקוק 1-3 מהוראות החיקוק שצוינו בכתב האישום המתוקן, ויורשע עליה בדין.

2. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות אשר יבוצע עפ"י תוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט.

הנאשם מוזהר בזאת כי אם לא יעמוד בתנאי הצו במלואו, רשאי יהיה בית המשפט להפקיע את הצו ולגזור את דינו מחדש.

3. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסכום של 1,000 ₪ בגין עגמת נפש וכן פיצוי לחב' האשראי בסכום של 294 ₪ עבור שני בתי עסק המוזכרים בסעיפים 4 ו-5 לכתב האישום המתוקן.

אם יתברר לאחר מכן, כי חב' האשראי לא פיצתה את בתי העסק הנ"ל בסכומי הרכישה, תדאג להעביר את הפיצוי בהתאמה לכל אחד משני בתי העסק.

הפיצויים ישולמו ביחד ולחוד עם הנאשמת ע"י הפקדתם בקופת ביהמ"ש תוך 60 ימים מהיום.

הנאשמת 2:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופה זו אחת מהעבירות שצוינו בהוראות החיקוק 1-3 מהוראות החיקוק שצוינו בכתב האישום המתוקן, ותורשע עליה בדין.

2. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות אשר יבוצע עפ"י תוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט.

הנאשמת מוזהרת בזאת כי אם לא תעמוד בתנאי הצו במלואו, רשאי יהיה בית המשפט להפקיע את הצו ולגזור את דינה מחדש.

3. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסכום של 1,000 ₪ וכן פיצוי בגין עגמת נפש לחב' האשראי בסכום של 294 ₪ עבור שני בתי עסק המוזכרים בסעיפים 4 ו-5 לכתב האישום המתוקן.

אם יתברר לאחר מכן, כי חב' האשראי לא פיצתה את בתי העסק הנ"ל בסכומי הרכישה, תדאג להעביר את הפיצוי בהתאמה לכל אחד משני בתי העסק.

הפיצויים ישולמו ביחד ולחוד עם הנאשם ע"י הפקדתם בקופת ביהמ"ש תוך 60 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח האמור, אני מעכבת את ההוראה שניתנה בגזר הדין להכנת תוכנית של"צ לצורך הגשת ערעור, לתקופה של 45 ימים מהיום או תום הדיון בערעור, ככל שיוגש.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת